

Økonomiforbundet

Fag • Fremtid • Fellesskap

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET	
07. AUG. 2006	
Saksnr.	5/1098 28
Arkivnr.	

Deres ref.: 03/1098 SA EF/rla

Vår ref.: RJ

Hamar, 4. august 2006

Høring – Forslag om å innføre hjemmel til å ilegge bokføringspålegg og betinget tvangsmulkt ved overtredelser av bokføringslovgivningen

Vi viser til mottatt høringsdokument datert 03.05.06 vedrørende ovennevnte høring.

Økonomiforbundet har forståelse for at skatte og avgiftsmyndighetene har behov for sanksjonsmuligheter når det gjelder overtredelser av bokføringsbestemmelsene, spesielt i forhold til at den fremtidige kvaliteten på regnskaper skal bedres. Vi antar imidlertid at virkningen av at det innføres straffebestemmelser for ikke å etterkomme bokførings og regnskapspålegg vil være størst for de som fører sine regnskaper selv. Regnskapsførerbransjen er underlagt bestemmelsene i regnskapsførerloven, og har i tillegg selv utarbeidet bransjestandarder for hvordan oppdrag skal utføres. Vi har derfor grunn til å tro at kvaliteten på de regnskaper som føres av profesjonelle er såpass god, at det vil bare være mindre alvorlige feil i disse regnskapene.

Likevel har vi noen betraktninger omkring forslaget til straffereaksjoner fra departementet, og vil kommentere disse i forhold til høringsdokumentet.

4.3 Hvilke organer skal ha kompetanse til å ilegge bokføringspålegg og tvangsmulkt

Økonomiforbundet er tilfreds med at skatteoppkreveren må innstille overfor skattefogden i tilfeller der de finner grunnlag for å ilegge bokføringspålegg og varsel om betinget tvangsmulkt. Vi mener at det må bli samme krav til ligningskontorene, slik at de må innstille til fylkesskattekontoret dersom de finner grunnlag for denne typen reaksjoner. Kompetansen på de enkelte ligningskontorene er fortsatt til dels ulik og vi mener at nivået på kompetansen er for lav til at de bør kunne ilegge slike reaksjoner. Fylkesskattekontorene har høyere kompetanse og ikke minst juridisk kompetanse som vil sikre en mer likebehandling av de næringsdrivende.

4.5.1 Vilkår for å ilegge bokføringspålegg og tvangsmulkt

I punkt 4.5.1 er det listet opp noen eksempler på overtredelser av bokføringsbestemmelsene som kan føre til ileggelse av bokføringspålegg og tvangsmulkt. Vi vil henstille om å være forsiktig med virkemiddelbruken i en tidlig fase. Bokføringsloven er relativt ny, og erfaringsmessig

trenger de berørte en viss tid på å både sette seg inn i de ulike bestemmelsene, og ikke minst trengs en del tid og ressurser til å innrette seg etter de nye bestemmelsene.

Når det gjelder erklæringer om at bokføringspålegg er blitt fulgt opp og bokføringen innrettet etter pålegget, mener vi at det vil være mest hensiktsmessig at dette gjøres av autorisert regnskapsfører, autorisert regnskapsførerselskap eller revisor. Egenerklæring og dokumentasjon fra den kontrollerte næringsdrivende vil kunne føre til nye kontrollbehov for å sikre at pålegget virkelig blir etterlevd, samt at en bekreftelse fra en tredjepart vil være et bidrag til at bokføringspålegg raskere etterleves.

4.5.2 Vesentlighetskrav

Departementet har valgt å ikke foreslå å innføre et vesentlighetskrav for å kunne ilegge bokføringspålegg og tvangsmulkt. Det er i stedet sagt at ” *i praksis bør tvangsmulkt imidlertid ikke benyttes for mindre formalfeil.....* ”

Vi er av den oppfatning at det bør innføres et krav om vesentlighet for å sikre ensartet praksis. I oppstarten av en ordning er det ingen praksis å forholde seg til, og en vil kunne oppleve svært ulike oppfatninger av hva som er vesentlig. Det vil bli urimelige forskjeller mellom de ulike fylker, eventuelt likningskontor og ikke minst ulike saksbehandlere i hva som skal vurderes som vesentlig, og det vil ta tid å opparbeide en praksis for hva som skal legges til grunn for ileggelse av tvangsmulkt.

4.5.3 Nærmere om utbedringsfristen

Departementets forslag er at fristen ikke skal være kortere enn tre uker og ikke lenger enn ett år. I kombinasjon med at det ikke er noe vesentlighetskrav, kan fristen på tre uker i gitte tilfeller kunne bli for kort. Dersom det trengs investeringer i for eksempel utskifting av kassaapparat, programvare, maskinvare eller lignende, kan det rundt ferie og høytidstider bli for kort tid til å investere og innføre nye rutiner. Vi mener at korteste frist som kan settes bør være korteste frist for rapportering i bokføringsbestemmelsene, som er to måneder som for merverdiavgiftsrapporteringen.

Vi er enige i at det gis ny frist for utbedring dersom skatte- og avgiftsmyndighetene ikke mener at den rapporterte rettingen er tilstrekkelig. Vi er derimot ikke enig i at det ikke trengs å gi tilbakemelding nå den som har ilagt pålegget godtar den rettingen som er gjort. Vår oppfatning er at et slikt pålegg må følges opp med en melding tilbake om at den rettingen som er gjort innen fristen er godkjent, slik at tvil om tvangsmulkt blir ilagt eller ikke unngås. I punkt 4.5.4 i høringsdokumentet sies det at det ikke skal sendes varsel om at ileggelse av tvangsmulkt blir satt i verk, i og med varselet er gitt i pålegget. Da blir nødvendigheten enda større for å sende en melding om at rettingen er akseptert, for ellers vil den bokføringspliktige kunne oppfatte det som om at tvangsmulkt blir effektivt. Erfaringsmessig tar saksbehandling noe tid, og det er unødvendig å skape tvil om hvordan utfallet av en innsendt retting vil bli.

4.6 Tvangsmulktens størrelse

I departementets forslag settes tvangsmulkten til ett rettsgebyr pr dag, for tiden kr 860. I forslaget er det også sagt at gebyret i særlige tilfeller skal kunne settes lavere og og høyere enn ett rettsgebyr. I og med at det er lagt opp til skjønn om hva som vesentlige brudd på bokføringsbestemmelsene og ikke, og samtidig ikke er laget presise beskrivelser av hva som er særlige tilfeller, vil det oppstå ulikheter i straffereaksjon mellom ulike deler av landet for samme forseelse. Dette ser vi på som uheldig.

Økonomiforbundet

Fag • Fremtid • Fellesskap

6 Andre endringer i merverdiavgiftsloven

Vi kan ikke se at det er så sammenlignbart at en bokføringspliktig ikke innretter seg etter bokføringsbestemmelsene og at kontrollerende myndigheter ikke får utlevert grunnlagsmateriale til kontroll, at det uten videre kan benyttes samme regler for illeggelse av tvangsmulkt. Det bør derfor foretas en utvidelse av §52 som spesifikt legger rammer for illeggelse av tvangsmulkt ved unnlattelse av å legge fram opplysninger eller regnskapsmateriale. Mekanismene og størrelsen av tvangsmulkten må følge samme mal, tilsvarende som for ikke å innrette seg etter et bokføringspålegg.

For Økonomiforbundet

Rolf Jule
Organisasjonskonsulent

Med vennlig hilsen
Økonomiforbundet

Rolf Jule
Organisasjonskonsulent